

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 4230

Doknr.
707279

Dato
11-05-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 9. maj 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 1 til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Gejl (ALT).

Spørgsmål nr. 1:

"Vil ministeren i forlængelse af 1. behandlingen af L 119 redegøre for, hvad der præcist menes med "som en del af deres beskæftigelsesindsats" om kommunernes brug af ordningen om socialt frikort. Og vil ministeren dertil redegøre for, om ministeren er blevet klogere på i hvilket omfang brugen af socialt frikort som en del af kommunernes beskæftigelsesindsats foregår? Der henvises til svar på SOU alm. del - spm. 26 af den 9. februar 2023."

Svar:

Ministeriet er ikke bekendt med, at der er tilfælde, hvor ledige borgere bliver sanktioneret i deres ledighedsydelse, hvis de ikke tager imod tilbuddet om småjobs under ordningen om socialt frikort.

Formålet med et socialt frikort er at hjælpe særligt socialt udsatte med at deltage i og bidrage til samfundets arbejdsfællesskaber på borgerens egne vilkår, og herigennem opleve værdi og trivsel i hverdagen. Det er derfor ikke tænkt som en beskæftigelsesindsats, hvor kommunerne kan sætte krav til de udsatte borgere med et socialt frikort for, at de kan få udbetalt deres ydelser.

Ordningen er således først og fremmest en socialpolitisk indsats. Det skal dog ikke være til hinder for, at borgerne tilbydes en helhedsorienteret indsats. Det er derfor op til den enkelte kommune, i hvilken forvaltning ordningen forankres.

Ankestyrelsen gennemførte i 2020 en evaluering af ordningen, hvori en række kommuner fortæller om deres oplevelser og erfaringer med det sociale frikort. Evalueringen viser, at flere af kommunerne har arbejdet med ordningen som en del af deres beskæftigelsesindsats.

For eksempel fremhæves det i evalueringen, at Tønder Kommune har tænkt det sociale frikort sammen med praktikforløb, som er en del af deres beskæftigelsesindsats. Når en borger starter i praktik hos en virksomhed, kan kommunen eksempelvis hjælpe borgeren ved at gå i dialog med virksomheden om muligheden for, at borgeren kan overgå til ordinær beskæftigelse og bruge sit sociale frikort i den forbindelse, hvis der er et godt match mellem borger og virksomhed.

På den måde bliver kommunens indsats med at hjælpe borgerne i job via det sociale frikort en naturlig forlængelse af deres eksisterende beskæftigelsesrettede indsats.

Et andet eksempel er Næstved Kommune, der har etableret et samarbejde med deres virksomhedsservice, som har taget det sociale frikort med ind i den vifte af ordninger, som de taler med virksomhederne om.

Evalueringen belyser også en række borgeres oplevelser med det sociale frikort. Af evalueringen fremgår det således, at borgerne er motiverede af, at ordningen giver mulighed for at arbejde, uden at man er underlagt faste krav og rammer. Dette bidrager til, at borgerne kan prøve sig selv af i nogle friere og mere fleksible rammer, end ved typiske beskæftigelsesrettede forløb, ligesom jobbene, de typisk besidder, er mere uforpligtende for både virksomhed og borger end ved andre ansættelser.

Alt i alt giver det borgerne en oplevelse af at kunne gøre sig erfaringer med arbejdsmarkedet på deres egne præmisser uden at opleve pres og mistillid fra kommunen eller virksomheden.

Ministeriet har ikke viden om, hvor udbredt brugen af socialt frikort som en del af kommunernes beskæftigelsesindsats er.

Ministeriet retter parallelt henvendelse til Beskæftigelsesministeriet med henblik på at besvare spørgsmål 1. Såfremt at de har yderligere at bemærke til spørgsmålet, eftersendes deres svar.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister